

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (devátého senátu)

8. října 2020*

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice (EU) 2015/1535 – Článek 1 – Postup při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti – Pojem ‚technický předpis‘ – Hazardní hry – Místní daň z provozování sázkových terminálů – Daňová právní úprava – Neoznámení Evropské komisi – Možnost uplatňovat předpisy vůči daňovému poplatníkovi“

Ve věci C-711/19,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Verwaltungsgerichtshof (Nejvyšší správní soud, Rakousko) ze dne 3. září 2019, došlým Soudnímu dvoru dne 25. září 2019, v řízení

Admiral Sportwetten GmbH,

Novomatic AG,

AKO Gastronomiebetriebs GmbH

proti

Magistrat der Stadt Wien,

SOUDNÍ DVŮR (devátý senát),

ve složení D. Šváby, vykonávající funkci předsedy senátu, S. Rodin, (zpravodaj), a K. Jürimäe, soudci,

generální advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Admiral Sportwetten GmbH, Novomatic AG a AKO Gastronomiebetriebs GmbH, W. Schwartzem, Rechtsanwalt,
- za Magistrat der Stadt Wien, S. Bollinger, jako zmocněnkyní,
- za rakouskou vládu J. Schmoll a C. Drexel, jako zmocněnkyněmi,

* Jednací jazyk: němčina.

- za belgickou vládu L. Van den Broeck, jakož i J.-C. Halleuxem a S. Baeyensem, jako zmocněnci, ve spolupráci s P. Vlaemminckem a R. Verbekem, advokáty,
- za polskou vládu B. Majczynou, jako zmocněncem,
- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem a J. Gomesem de Almeidou, jakož i A. Pimenta, P. Barros da Costa a A. Silva Coelho, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi M. Jauregui Gomez a M. Noll-Ehlersem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. 2015, L 241, s. 1).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu, v němž stojí společnosti Admiral Sportwetten GmbH, Novomatic AG a AKO Gastronomiebetriebs GmbH (dále jen společně „Admiral a další“) proti Magistrat der Stadt Wien (magistrát města Vídeň, dále jen „magistrát města Vídeň“) ve věci úhrady daně ze sázkových terminálů (dále jen „sporná daň“).

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Článek 1 odst. 1 písm. b) až g) směrnice 2015/1535 zní takto:

„1. Pro účely této směrnice se rozumí:

[...]

- b) ‚službou‘ jakákoli služba informační společnosti, tj. každá služba poskytovaná zpravidla za úplatu, na dálku, elektronicky a na individuální žádost příjemce služeb.

Pro účely této definice se rozumí:

- i) ‚službou poskytovanou na dálku‘ služba poskytovaná bez současné přítomnosti stran,
- ii) ‚službou poskytovanou elektronicky‘ služba odeslaná z výchozího místa a přijatá v místě jejího určení prostřednictvím elektronického zařízení pro zpracování (včetně digitální komprese) a uchování dat a jako celek odeslaná, přenesená nebo přijatá drátově, rádiově, opticky nebo jinými elektromagnetickými prostředky,
- iii) ‚službou poskytovanou na individuální žádost příjemce služeb‘ služba poskytovaná přenosem dat na individuální žádost.

Příklady služeb, které nejsou zahrnuty do této definice, jsou uvedeny v příloze I.

c) „technickou specifikací“ specifikace obsažená v dokumentu, který stanoví požadované charakteristiky výrobku, jako jsou úroveň jakosti, ukazatele vlastností, bezpečnost nebo rozměry, včetně požadavků na výrobek, jako jsou obchodní název, terminologie, symboly, zkoušení a zkušební metody, balení a označování výrobků a postupy posuzování shody.

[...]

d) „jinými požadavky“ požadavek jiný než technická specifikace kladený na výrobek zejména z důvodu ochrany spotřebitelů nebo životního prostředí, který má vliv na jeho spotřební cyklus po jeho uvedení na trh, jako jsou podmínky použití, recyklace, opětovného používání nebo zneškodňování, pokud tyto podmínky mohou významně ovlivnit složení nebo povahu výrobku nebo jeho uvádění na trh;

e) „předpisem pro služby“ obecný požadavek týkající se přístupu ke službám a jejich poskytování ve smyslu písmene b), zejména ustanovení týkající se poskytovatele služeb, služeb samotných a příjemce služeb, s výjimkou předpisů, které se nezaměřují specificky na služby definované v uvedeném písmenu.

[...]

f) „technickým předpisem“ technické specifikace a jiné požadavky nebo předpisy pro služby včetně příslušných správních předpisů, jejichž dodržování je při uvedení na trh, při poskytování služby, při usazování poskytovatele služeb nebo při používání v členském státě nebo na jeho větší části závazné de iure nebo de facto, jakož i i právní a správní předpisy členských států zakazující výrobu, dovoz, prodej nebo používání určitého výrobku nebo zakazující poskytování nebo využívání určité služby nebo usazování poskytovatele služeb, s výjimkou předpisů stanovených v článku 7.

Technické předpisy de facto zahrnují:

- i) právní nebo správní předpisy členského státu, které odkazují buď na technické specifikace, jiné požadavky nebo předpisy pro služby, nebo na profesní pravidla nebo pravidla správné praxe, které samy obsahují odkaz na technické specifikace, jiné požadavky nebo předpisy pro služby, přičemž soulad s nimi zakládá předpoklad shody s požadavky uloženými uvedenými právními nebo správními předpisy,
- ii) dobrovolné dohody, v nichž je smluvní stranou orgán veřejné moci a které ve veřejném zájmu stanoví shodu s technickými specifikacemi, jinými požadavky nebo předpisy pro služby, s výjimkou specifikací pro nabídková řízení při zadávání veřejných zakázek,
- iii) technické specifikace, jiné požadavky nebo předpisy pro služby, které souvisejí s daňovými nebo finančními opatřeními ovlivňujícími spotřebu výrobků nebo služeb tím, že vyzývají ke shodě s těmito technickými specifikacemi, jinými požadavky nebo předpisy pro služby; to však neplatí pro technické specifikace, jiné požadavky nebo předpisy pro služby, které se týkají národních systémů sociálního zabezpečení.

[...]“

4 Článek 5 odst. 1 této směrnice stanoví:

„1. S výhradou článku 7 sdělí členské státy neprodleně Komisi každý návrh technického předpisu s výjimkou případu, kdy se jedná pouze o úplné převzetí mezinárodní nebo evropské normy, a kdy postačí informace o dotyčné normě; členské státy současně Komisi sdělí důvody, pro které je nezbytné takový technický předpis přijmout, pokud již nebyly uvedeny v samotném návrhu.

[...]

U technických specifikací nebo jiných požadavků nebo předpisů pro služby uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. f) druhém pododstavci bodě iii) této směrnice se podrobné připomínky nebo stanoviska Komise nebo členských států mohou týkat pouze toho hlediska opatření, které může bránit obchodu nebo v případě předpisů pro služby volnému pohybu služeb nebo svobodě usazování poskytovatelů služeb, nikoli jeho hlediska daňového nebo finančního.“

- 5 „Příklady služeb, na něž se nevztahuje čl. 1 odst. 1 písm. b) druhý pododstavec“, jsou uvedeny v příloze I uvedené směrnice. Bod 1 písm. d) této přílohy I stanoví:

„1. Služby, které nejsou poskytovány na dálku

Služby poskytované za osobní přítomnosti poskytovatele a příjemce, a to i tehdy, použije-li se přítom elektronické zařízení:

[...]

- d) zpřístupnění elektronických her v herně za osobní přítomnosti uživatele.“

Rakouské právo

- 6 Ustanovení § 1 Gesetz über die Einhebung einer Wettterminalabgabe, Wiener Wettterminalabgabegesetz (zákon Spolkové země Vídeň o výběru daně ze sázkových terminálů) ze dne 4. července 2016 (LGBl. I, 32/2016; dále jen „WWAG“) ve znění platném v době rozhodné z hlediska skutkového stavu, uvádí:

„Za provozování sázkových terminálů na území města Vídně se hradí daň ze sázkových terminálů.“

- 7 Ustanovení § 2 odst. 1 bod 1 uvedeného zákona, nadepsaný „Definice“, stanoví:

„Pro účely tohoto zákona se rozumí:

- 1) ‚Sázkovým terminálem‘ sběrné místo pro příjem sázek umístěné na určitém vymezeném místě, které je prostřednictvím linky přenosu dat spojeno s bookmakerem nebo totalizátorem a dotyčné osobě přímo umožňuje účast na sázce;

[...]“

- 8 Ustanovení § 3 tohoto zákona, nadepsané „Výše daně“, zní takto:

„Výše daně za provozování sázkového terminálu činí 350 eur za sázkový terminál za každý započatý kalendářní měsíc.

[...]“

- 9 Ustanovení § 8 odst. 1 WWAG stanoví:

„Jednání nebo opomenutí, v jehož důsledku dojde ke zkrácení daně, představuje správní přestupek a bude potrestáno peněžitým trestem až do výše 42 000 eur; pro případ nedobytnosti peněžitého trestu se uloží náhradní trest odnětí svobody v délce až šesti týdnů. Zkrácení trvá, dokud daňový poplatník sám nepodá přiznání k daňové povinnosti nebo dokud orgán daňové správy nestanoví vyšší daň svým rozhodnutím. [...]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 10 Společnost Admiral a další vykonávají činnosti spojené s provozováním sázkových terminálů. Konkrétně společnost Admiral Sportwetten instaluje takové terminály, společnost Novomatic je jejich vlastníkem a společnost AKO Gastronomiebetriebs je vlastníkem místnosti užívané k provozování těchto terminálů.
- 11 Od srpna roku 2016 se společnost Admiral a další obrátily na město Vídeň s cílem dosáhnout stanovení výše sporné daně na 0 eur z důvodu neexistence daňové povinnosti.
- 12 Rozhodnutím ze dne 31. října 2016 město Vídeň stanovilo výši této daně, kterou dlužila společnost Admiral a další za měsíce září a říjen roku 2016, na 350 eur za měsíc a za sázkový terminál. Rozhodnutími ze dne 2. ledna a dne 24. července 2017 byla stanovena stejná částka za období od listopadu do prosince roku 2016, jakož i za období od ledna do června roku 2017.
- 13 Společnost Admiral a další podaly jednotlivě proti těmto rozhodnutím žaloby, v nichž tvrdily, že pravidla týkající se sázkových terminálů obsažená ve WWAG jsou technickými předpisy, jejichž návrh měl být neprodleně oznámen Komisi v souladu s čl. 5 odst. 1 směrnice 2015/1535.
- 14 Dne 23. srpna 2018 Bundesfinanzgericht (Spolkový finanční soud, Rakousko) uvedené žaloby zamítl a konstatoval, že uvedená pravidla nepředstavují technické předpisy. Verfassungsgerichtshof (Ústavní soud, Rakousko) odmítl přezkoumat stížnost podanou společností Admiral a dalšími proti tomuto rozhodnutí.
- 15 Dne 23. srpna 2018 společnost Admiral a další podaly proti rozhodnutí Bundesfinanzgericht (Spolkový finanční soud) opravný prostředek „Revision“ k Verwaltungsgerichtshof (Nejvyšší správní soud, Rakousko).
- 16 V tomto rámci předkládající soud uvádí, že pokud by ustanovení WWAG měla být kvalifikována jako „technické předpisy“ ve smyslu směrnice 2015/1535, nesplnění povinnosti předchozího oznámení těchto ustanovení Komisi by mělo za následek zákaz výběru sporné daně, a v důsledku toho by bylo třeba konstatovat neexistenci daňové povinnosti navrhovatelek v řízení o opravném prostředku „Revision“.
- 17 Pokud jde o kvalifikaci „technického předpisu“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) směrnice 2015/1535, má předkládající soud za to, že WWAG sice hovoří o sázkových terminálech, avšak neupravuje konkrétní vlastnosti sázkových terminálů, takže nepředstavuje „technickou specifikaci“.
- 18 Tento soud, který cituje judikaturu Soudního dvora týkající se kategorie „jiné požadavky“, poznamenává, že i když WWAG neobsahuje zákazy, nic to nemění na tom, že cílem této právní úpravy je kromě zdanění zajistit omezení tohoto druhu sázek, takže s ohledem na cíl ochrany spotřebitelů nelze vyloučit, že má vliv na spotřební cyklus výrobku po jeho uvedení na trh, což může mít přímý vliv na uvádění na trh sázkových terminálů. Předkládající soud přitom poznamenává, že počet těchto terminálů ve Vídni zůstává v zásadě beze změn.
- 19 Pokud jde o kategorii „předpisů pro služby“, předkládající soud poznamenává, že se týká pouze služeb informační společnosti. Podle tohoto soudu podle všeho není vyloučeno, že ustanovení WWAG mohou na základě těchto úvah, jako jsou úvahy, které byly uvedeny ohledně kategorie „jiných požadavků“, představovat „předpisy pro služby“, jelikož se mohou týkat poskytování informací o možných sázkách a uzavírání sázek, které s sebou nese provozování sázkových terminálů.
- 20 Pokud jde o kategorii „zákazů“, má předkládající soud za to, že ustanovení WWAG nespádají do uvedené kategorie, jelikož neobsahují žádný zákaz, ale stanoví sankce v případě jednání nebo opomenutí, která mají za cíl vyhnout se placení daně.

- 21 Konečně, pokud jde o kategorii „technických předpisů *de facto*“, uvedený soud poznamenává, že WWAG neodkazuje na jiná ustanovení, a zejména pak neodkazuje na Gesetz über den Abschluss und die Vermittlung von Wetten, Wiener Wettengesetz (zákon o uzavírání a zprostředkování sázek, zákon spolkové země Vídeň o sázkách), ze dne 13. května 2016 (LGBL. 26/2016) ve znění Gesetz, mit dem das Gesetz über den Abschluss und die Vermittlung von Wetten (Wiener Wettengesetz) geändert wird (zákon, kterým se mění zákon o uzavírání a zprostředkování sázek, zákon spolkové země Vídeň o sázkách) ze dne 6. srpna 2019 (LGBL. 43/2019, dále jen „WW“), takže do této kategorie nespadá.
- 22 Kromě toho si předkládající soud za předpokladu, že ustanovení WWAG musí být kvalifikována jako „technické předpisy“ ve smyslu směrnice 2015/1535, klade otázku, zda s ohledem na judikaturu Soudního dvora vede nedodržení předchozího oznámení návrhu WWAG v souladu s čl. 5 odst. 1 směrnice 2015/1535 k tomu, že není možné dovolávat se těchto právních předpisů vůči jednotlivcům.
- 23 Za těchto podmínek se Verwaltungsgerichtshof (Nejvyšší správní soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Je třeba článek 1 směrnice [2015/1535] vykládat v tom smyslu, že ustanovení [WWAG], která zavedla daň z provozování sázkových terminálů, musí být považována za ‚technické předpisy‘ ve smyslu tohoto článku?
- 2) Brání okolnost, že ustanovení [WWAG] nebyla oznámena ve smyslu směrnice 2015/1535, k tomu, že takovou daň, jako je daň z provozování sázkových terminálů, nelze vybírat?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 24 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být článek 1 směrnice 2015/1535 vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní ustanovení daňového práva, které zavádí daň z provozování sázkových terminálů, představuje „technický předpis“ ve smyslu tohoto článku.
- 25 Pro účely odpovědi na tuto otázku je třeba připomenout, že pojem „technický předpis“ zahrnuje čtyři kategorie opatření, a sice zaprvé „technickou specifikaci“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. c) směrnice 2015/1535, zadruhé „jiný požadavek“, jak je definován v čl. 1 odst. 1 písm. d) této směrnice, zatřetí „předpis pro služby“ uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. e) uvedené směrnice a začtvrté „právní a správní předpisy členských států zakazující výrobu, dovoz, prodej nebo používání určitého výrobku nebo zakazující poskytování nebo využívání určité služby nebo usazení poskytovatele služeb“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) téže směrnice [pokud jde o směrnici Evropského Parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a pravidel pro služby informační společnosti (Úř. věst. 1998, L 204, s. 37; Zvl. vyd. 13/20, s. 337), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/48/ES ze dne 20. července 1998 (Úř. věst. 1998, L 217, s. 18; Zvl. vyd. 13/21, s. 8) viz rozsudek ze dne 12. září 2019, VG Media, C-299/17, EU:C:2019:716, bod 25, jakož i citovaná judikatura].
- 26 Zaprvé je třeba upřesnit, že k tomu, aby vnitrostátní opatření spadalo do první kategorie technických předpisů uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. c) směrnice 2015/1535, to znamená pod pojem „technická specifikace“, se musí toto opatření nutně vztahovat na výrobek nebo jeho obal jako takové, a stanovit tudíž jednu z požadovaných charakteristik výrobku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. září 2019, VG Media, C-299/17, EU:C:2019:716, bod 26 a citovaná judikatura).

- 27 V projednávaném případě, jak vyplývá z písemností ve spise předloženém Soudnímu dvoru, nejsou technické specifikace sázkových terminálů upraveny WWAG, nýbrž WW, což je právní úprava, která byla oznámena Komisi v souladu se směrnicí 2015/1535.
- 28 Článek 1 ve spojení s § 2 odst. 1 bodem 1 WWAG pouze definuje, co je třeba rozumět pod pojmem „sázkový terminál“ pro účely určení oblasti působnosti sporné daně, a sice provozování těchto terminálů, avšak nestanovuje jejich požadované vlastnosti, přestože poskytuje jejich popis.
- 29 Za těchto podmínek nepředstavuje taková právní úprava, jako je právní úprava vyplývající z článku 1 ve spojení s § 2 odst. 1 bodem 1 WWAG, „technickou specifikací“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. c) směrnice 2015/1535.
- 30 Zadruhé, pokud jde o pojem „jiný požadavek“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. d) směrnice 2015/1535, je třeba připomenout, že tento pojem se vztahuje na jiný požadavek, než je technická specifikace, kladený na výrobek zejména z důvodu ochrany spotřebitelů nebo životního prostředí, který má vliv na jeho spotřební cyklus po jeho uvedení na trh, jako jsou podmínky použití, recyklace, opětovného používání nebo zneškodňování, pokud tyto podmínky mohou významně ovlivnit složení nebo povahu výrobku nebo jeho uvádění na trh.
- 31 V projednávaném případě žádná skutečnost vyplývající ze spisu neumožňuje dospět k závěru, že článek 1 ve spojení s § 2 odst. 1 bodem 1 WWAG obsahuje podmínku, která by mohla významně ovlivnit složení, používání nebo uvádění sázkových terminálů na trh. Jak již bylo uvedeno v bodě 28 tohoto rozsudku, tato ustanovení se omezují na vymezení oblasti působnosti sporné daně.
- 32 Za těchto podmínek taková právní úprava, jako je právní úprava vyplývající z článku 1 ve spojení s § 2 odst. 1 bodem 1 WWAG, nespadá do kategorie „jiných požadavků“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. d) směrnice 2015/1535.
- 33 Zatřetí, pokud jde o kategorii „pravidel pro služby“, je třeba uvést, že z bodu 1 písm. d) přílohy I směrnice 2015/1535 vyplývá, že „zpřístupnění elektronických her v herně za osobní přítomnosti uživatele“, jako je zpřístupnění sázkových her prostřednictvím terminálů dotčených ve věci v původním řízení, představuje službu, která není poskytována na dálku.
- 34 Kvalifikace „pravidel pro služby“ uvedená v čl. 1 odst. 1 písm. e) směrnice 2015/1535 ve spojení s čl. 1 odst. 1 písm. b) této směrnice přitom předpokládá zejména existenci služby poskytované na dálku.
- 35 Taková právní úprava, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která se týká služby neposkytované na dálku, tudíž nespadá do kategorie „předpisů pro služby“.
- 36 Začtvrté, pokud jde o kategorii „technických předpisů“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) směrnice 2015/1535, je třeba připomenout, že se týká právních a správních předpisů členských států zakazujících výrobu, dovoz, prodej nebo používání určitého výrobku nebo zakazujících poskytování nebo využívání určité služby nebo usazování poskytovatele služeb. Pokud jde konkrétně o zákazy použití, Soudní dvůr již rozhodl, že tyto zákazy zahrnují opatření, jejichž dosah jde jasně nad omezení určitých možných způsobů používání dotčeného výrobku, a tudíž se neomezují na pouhé omezení používání tohoto výrobku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. dubna 2005, Lindberg, C-267/03, EU:C:2005:246, bod 76).
- 37 V projednávaném případě přitom čl. 1 ve spojení s § 2 odst. 1 bodem 1 WWAG neobsahuje žádný zákaz, takže do této kategorie technických předpisů nespadá. Skutečnost, že § 8 odst. 1 WWAG stanoví správní sankce v případě porušení povinnosti uhradit spornou daň, tento závěr nezpochybnuje. Sankce stanovené v posledně uvedeném ustanovení se totiž nevztahují na výrobky dotčené ve věci v původním řízení ani na službu organizování sázkových her, nýbrž na poplatníka sporné daně.

- 38 Kromě toho je třeba dodat, že pokud jde o technické předpisy *de facto* ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) bodu iii) směrnice 2015/1535, Soudní dvůr již rozhodl, že daňové právní předpisy, které nejsou doprovázeny žádnou technickou specifikací nebo jiným požadavkem, jehož dodržování má zajistit, nemohou být pokládány za „technický předpis *de facto*“ (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. června 2015, Berlington Hungary a další, C-98/14, EU:C:2015:386, bod 97).
- 39 V projednávaném případě nelze tvrdit, že článek 1 ve spojení s § 2 odst. 1 bodem 1 WWAG představuje daňové opatření, které má vliv na spotřebu výrobků nebo služeb tím, že podporuje dodržování těchto technických specifikací, jiných požadavků nebo předpisů pro služby, jelikož nic ve znění tohoto ustanovení nenaznačuje, že účelem povinnosti platit tuto daň je zajistit dodržování technických předpisů týkajících se sázkových terminálů, které jsou obsaženy v jiné právní úpravě, a sice ve WW. Kromě toho toto vnitrostátní ustanovení není doprovázeno žádnou technickou specifikací, jiným požadavkem nebo předpisy pro služby.
- 40 Z toho vyplývá, že taková právní úprava, jako je právní úprava vyplývající z článku 1 ve spojení s § 2 odst. 1 bodem 1 WWAG, nespadá do kategorie „technických předpisů“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) směrnice 2015/1535.
- 41 S ohledem na všechny předcházející úvahy je tedy třeba na první otázku odpovědět tak, že článek 1 směrnice 2015/1535 musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní ustanovení daňového práva, které zavádí daň z provozování sázkových terminálů, nepředstavuje „technický předpis“ ve smyslu tohoto článku.

K druhé otázce

- 42 S ohledem na odpověď na první otázku není namístě odpovídat na druhou otázku.

K nákladům řízení

- 43 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl takto:

Článek 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní ustanovení daňového práva, které zavádí daň z provozování sázkových terminálů, nepředstavuje „technický předpis“ ve smyslu tohoto článku.

Podpisy